

بررسی ارتباط لکنت و برخی بیماری‌های آلرژیک در شهر اصفهان

سابقه و هدف: یکی از رایج‌ترین و کامل‌ترین شیوه‌های برقراری ارتباط در انسان‌ها، از طریق گفتار شکل می‌گیرد. گفتار هم در مراحل یادگیری و هم در مراحل اجرا دارای پیچیدگی‌های فراوانی است و به همین دلیل در معرض اختلالات بسیاری قرار دارد. یکی از این اختلالات، لکنت است. لکنت نشانگانی است که فرد مبتلا، به دلیل از هم گسیختگی‌های غیرارادی در جریان گفتار که غالباً توسط گیر، قفل، تکرار، کشیدگی بیش از حد، مکث و... نمایان می‌گردد؛ قادر نیست به طور طبیعی صحبت کند. عوامل متعددی در شکل‌گیری و تشدید لکنت مؤثرند. یکی از این عوامل که در منابع متعددی به آن اشاره شده، آلرژی‌ها هستند (۱). حدود ۱۵٪ از مردم جهان به نوعی از آلرژی مبتلا می‌باشند و از آن رنج می‌برند (۲). در این پژوهش هدف، بررسی ارتباط میان لکنت و انواعی از آلرژی‌ها شامل آسم آلرژیک، رینیت و درمانیت می‌باشد.

مواد و روش‌ها: در این پژوهش ۳۳ بیمار لکنتی مراجعه کننده به کلینیک‌های گفتار درمانی به عنوان گروه مورد و ۵۷ نفر از افراد غیرلکنتی همسان شده به عنوان گروه شاهد در نظر گرفته شدند. پرسش‌نامه‌ی مورد نظر برای بررسی آلرژی توسط تمام نمونه‌ها تکمیل و مورد بررسی قرار گرفت.

یافته‌ها: در گروه مورد، از بین ۳۳ نفر لکنتی، ۹ نفر (۳/۲۷٪) مبتلا به آسم آلرژیک و در گروه شاهد، از بین ۵۷ نفر غیرلکنتی، ۶ نفر (۵/۱۰٪) مبتلا به آسم بوده‌اند. در مورد رینیت، در گروه مورد، از ۳۳ نفر لکنتی ۶ نفر (۲/۱۸٪) علائم رینیت را نشان داده و در گروه شاهد، ۶ نفر (۵/۱۰٪) مبتلا به رینیت بوده‌اند. و در بین لکنتی‌های مزبور، ۱ نفر (۳٪) دارای درمانیت و از غیرلکنتی‌ها نیز ۴ نفر (۷٪) درمانیت داشته‌اند.

بحث و نتیجه‌گیری: براساس نتایج به دست آمده از این پژوهش بین لکنت و آسم آلرژیک بیماران لکنتی رابطه‌ی معنی‌داری به دست آمد ولی هیچ رابطه‌ی معنی‌داری میان دو نوع دیگر آلرژی مورد بررسی یعنی رینیت و درمانیت و لکنت حاصل نشد.

اعظم اسکندری
کارشناس دانشگاه علوم پزشکی
اصفهان

اکرم حلاج
کارشناس دانشگاه علوم پزشکی
اصفهان

بیژن شفیعی
کارشناس ارشد دانشگاه علوم
پزشکی اصفهان